

บันทึก

เรื่อง การอนุญาตให้ส่วนราชการเข้าทำประโยชน์ในป่าสงวนคุ้มครองโดยยกเว้นค่าธรรมเนียม

ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๕ ความว่า เนื่องจากกรมกสิกรรมขอสร้างสวนทดลองการยางในป่าริมทางหลวงสายกระบบุรี - ชุมพร ตอนหลัก กม.๓๗.๐๘๒ - ๓๘.๔๑๒ ท้องที่ตำบลปากจั่น อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง รวม ๓ แปลง เป็นเนื้อที่ ๑๑๕ ไร่ อันเป็นป่าที่ได้คุ้มครองไว้แล้ว ชื่อป่าคุ้มครองน้ำขาว ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๐๑) และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๐๑กระทรวงเกษตรพิจารณาแล้วเห็นว่า ในฐานะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลเข้าอาศัยหรือทำประโยชน์ในป่าสงวนคุ้มครองได้เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๘ และ ๑๑ แต่การอนุญาตนั้นจะต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อการนั้น ๆ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๙๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และโดยที่กรมกสิกรรมเป็นส่วนราชการของรัฐและการขอเข้าทำประโยชน์ในป่าคุ้มครองดังกล่าวนี้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ กระทรวงเกษตร จึงมีความเห็นว่าสมควรอนุญาตให้กระทำโดยผ่อนผันให้กรมกสิกรรมเข้าดำเนินการในป่าคุ้มครองโดยมิต้องเพิกถอนสภาพป่าคุ้มครองแต่อย่างใด ทั้งควรจะอนุญาตให้เข้าไปดำเนินการทำประโยชน์ในป่าคุ้มครองโดยไม่ต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามกฎกระทรวงอีกโสดหนึ่งด้วย ทั้งนี้ เพื่อมิให้เป็นปัญหาใหญ่ที่จะก่อให้เกิดภาระยุ่งยากแก่กรมกสิกรรมในอันที่จะดำเนินการทดลองและขยายงานพันธุ์ดีตามนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ แต่โดยที่เงื่อนไขการอนุญาตจำเป็นต้องเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมตามกฎกระทรวง ทั้งการจะอนุญาตให้กรมกสิกรรมเข้าไปอาศัยทำประโยชน์ในป่าสงวนคุ้มครองเป็นปัญหา ฉะนั้น กระทรวงเกษตรจึงใคร่ขอหารือในปัญหาดังกล่าวว่าการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ตามทางพิจารณาของกระทรวงเกษตรคืออนุญาตให้ส่วนราชการเข้าอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในป่าสงวนคุ้มครองโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงจะพึงกระทำได้เพียงใดหรือไม่ หรือควรพิจารณากำหนดหลักการเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้พร้อมด้วยผู้แทนกระทรวงเกษตรแล้ว มีความเห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติไว้โดยเฉพาะว่าการอนุญาตชั่วคราวตามความในวรรคสองของมาตรา ๘^๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า

^๑ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๘ ป่าใดที่กำหนดเป็นป่าคุ้มครองแล้วนั้น บุคคลใดจะทำไม้หรือเก็บหาของป่าใน

พุทธศักราช ๒๔๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖ ให้เรียกเก็บหรือให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม แต่เป็นอำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗ จะกำหนดค่าธรรมเนียมหรือไม่ก็ได้ เมื่อรัฐมนตรีได้กำหนดในกฎกระทรวงระบุให้การใดต้องเสียค่าธรรมเนียมแล้ว แม้จะเป็นการอนุญาตให้กระทำได้ชั่วคราวก็จะต้องเสียค่าธรรมเนียม แต่ในเรื่องการที่กรมกสิกรรมขอสร้างสวนทดลองการยางนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้สอบถามผู้แทนกระทรวงเกษตรแล้ว ได้ความว่าเป็นการกระทำซึ่งไม่ต้องด้วยข้อใดของอัตราค่าธรรมเนียมในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๙๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑^๓ จึงเป็นกรณีที่ไม่มี

ป่าคุ้มครองนั้นก็ได้ ในเมื่อได้ปฏิบัติตามกฎหมายอันว่าด้วยงานนั้นแล้ว แต่จะยึดถือ จับจองกันสร้าง แฝ้วถางหรือเผาป่านั้นหาได้ไม่

เมื่อเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะอนุญาตให้บุคคลใดอาศัยหรือทำประโยชน์ในป่าคุ้มครองเป็นการชั่วคราว ตามกำหนดเวลาและเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ โดยให้ผู้ที่ประสงค์จะอาศัยหรือทำประโยชน์ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้แห่งอำเภอท้องที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำความเห็นเสนอตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

^๒ มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินจำนวนอย่างสูงที่กำหนดไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

^๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๙๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑

ข้อ ๙ อัตราค่าธรรมเนียมให้กำหนดดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ค่าแบบคำขอทำไม้หรือหรือเก็บหาของป่าในป่าสงวน	ฉบับละ ๑ บาท
(๒) ค่าใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่าในป่าสงวน	ฉบับละ ๒ บาท
(๓) ค่าใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่า	ฉบับละ ๑ บาท
(๔) ค่าใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง	ฉบับละ ๑ บาท
(๕) ค่าธรรมเนียมการยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๕ สำหรับเรื่องการทำไม้	ฉบับละ ๑๐ บาท
(๖) ค่าธรรมเนียมการยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๕ สำหรับเรื่องการเก็บหาของป่า	ฉบับละ ๒ บาท

๒ บาท

(๗) ค่าใบอนุญาตให้บุคคลอาศัยหรือทำประโยชน์ในป่าคุ้มครองหรือป่าสงวน เพื่อ

(ก) ปลุกสร้างอาคารเพื่ออยู่อาศัยเองและใช้เป็นที่พืชผักสวนครัวหรือเป็นคอกสัตว์ที่เลี้ยงไว้เองตามควรแก่สภาพ ไร่ละ ๕๐ บาท ต่อปี

(ข) ปลุกสร้างอาคารเพื่อประโยชน์ในการค้า ไร่ละ ๕๐๐ บาท ต่อปี

(ค) ทำการเพาะปลูกเพื่อประโยชน์ในการค้า

ไม้ยืนต้น ไร่ละ ๕๐ บาท ต่อปี

ไม้ล้มลุก ไร่ละ ๒๕ บาท ต่อปี

กฎหมายกำหนดให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม และด้วยเหตุนี้จึงไม่มีปัญหาที่จะพิจารณาว่าจะงดเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้หรือไม่ได้เพียงใดตามที่หารือมา

(ลงชื่อ) เสกส บุนยัยชฐิติ

(นายเสกส บุนยัยชฐิติ)

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๐๗

(ง) ทำการปลูกพันธุ์ไม้ป่าเลน	ไร่ละ	๕ บาท	ต่อปี
(จ) ทำการเลี้ยงสัตว์เพื่อประโยชน์ในการค้าไร่ละ		๑๐ บาท	ต่อปี
(ฉ) ทำการขุดทำแร่	ไร่ละ	๑๐๐ บาท	ต่อปี
(ช) ทำการขุดดินหรือระเบิดหิน	ไร่ละ	๒๕ บาท	ต่อปี

ในการคำนวณค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตาม (๗) เศษของไร่ให้คิดลดลงตามส่วนเศษ

ของ ๑ ตารางวา ไม่คิด